

PROGRAMA EMÈS PER RÀDIO AMRINA L'ANY 2006 SOBRE LA GUERRA DE SUCCESSION DE 1714

Des de 1705 fins l'any 1711, les terres selvatanes visqueren el fuet de la Guerra de Successió. Rebutjat Felip Vè el Borbó, el nou rei Carles III s'instal·là a Barcelona i demanà, com no, diners als catalans..

Tanmateix, l'interès dels selvatans per l'arxiduc Carles era escàs. A Blanes, per manca de voluntaris, el febrer de 1706 es va intentar fer una lleva de quaranta homes i al no aconseguir-se no quedà altra remei a les autoritats que esperar el diumenge a la sortida de missa, encerclar la plaça de l'església i "raptar" tots els homes en edat militar que s'hi trobaven.

Durant la guerra, els francesos cada primavera entraven i arribaven fins Hostalric, cometent múltiples barbaritats, assassinats, represàlies, saqueigs i robatoris. Pels mateixos mesos, corria per la Selva el general Josep Moragues, reclutant gent i diners per crear un regiment de cavalleria. Blanes participà activament en la defensa de Barcelona amb l'aportació de 70 mariners, 12 artillers i diversos llaguts.

Cada cos d'exèrcit que passava per qualsevol vila demanava diners en efectiu per mantenir la tropa; serveis en forma d'allotjaments i aliments per homes i bestiar; i finalment bagatges en forma de transport, o sigui requisar mules, bous i cavalls per transportar material bèl·lic fins un altre poble.

Quan les tropes arribaven a un poble feien presentar el batlle i els jurats (ara en diríem regidors) i segrestaven algun dels jurats, el qual servia de penyora. Si l'endemà no havien pagat el que es demanava, la tropa s'enduia presoner el jurat, de poble en poble, amb el perill que això comportava pels maltractaments que acostumava rebre. A Riudarenes, el 17 de desembre de 1711 els francesos segrestaren un jurat i l'onze de febrer de 1712 el Comú creava un préstec de 350 lliures per alliberar-lo

Ja cap el final de la guerra, Hostalric fou conquerida 1713, talment com Blanes. El març de 1714 els jurats blanencs es queixaven de les exigències del comandant de la plaça: 20 capons diaris i 8 quintars de llenya. L'estiu del mateix any, el general Josep Moragues tornava de la Seu d'Urgell i recorria la Selva en busca d'inútils defenses.

L'onze de setembre de 1714 Barcelona es rendia. Aquesta és la visió que en tingué el pagès de Santa Coloma Joan Llandric: “[...]la Ciutat de Barna estigue asitiada 14 mesos sens tenir ajuda de ningú antes no se volgue donar y despues se ague de entregar y se romperen tots los privilegis de Cataluña de aon ploram y plorarem nosaltres y nostres descendens” I així fins ara.

L'any següent, 1715, era executat a Barcelona l'hilarienc Josep Moragues, general austriacista: el seu cap fou exhibit en una gàbia en un dels portals de la ciutat comtal i no fou retirat fins el 1727.

Les conseqüències polítiques se n'ha parlat abastament: pèrdua de la Generalitat, Corts, llibertats, . . . però les econòmiques, les que afectaven el dia a dia als selvatans, foren molt fortes. S'havien de pagar tots els deutes que havien demanat els pobles selvatans durant la guerra. Tots els pobles hagueren de fer repartiments entre els veïns per pagar els deutes, i de fet fins la dècada de 1760 no es pagaren les destrosses de la guerra. A Blanes l'any 1717 es vengueren les joies de la Mare de Déu del Vilar, a Arbúcies la creu de plata de l'església. I a més els selvatans i catalans hagueren de pagar un nou impost: el cadastre. Si un poble no el pagava, s'hi portaven soldats per tal que s'hi allotgessin a compte dels veïns fins que aquests, desesperats, pagaven o fugien. No, mai és bona una guerra per als ciutadans.